

Строїлов А. С.,
аспірант

Науково-дослідного інституту публічного права

ORCID: <https://orcid.org/0009-0000-3542-4127>

ПРИНЦИПИ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ АУДИТОРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Анотація. У статті проаналізовано принципи публічного адміністрування аудиторської діяльності в Україні як фундаментальні засади, що забезпечують прозорість, підзвітність і законність у сфері фінансового контролю. Поняття принципу розглядається у широкому значенні як вихідне правило чи доктрина, що формує основу будь-якої системи знань та практики, а в юридичному аспекті, як найбільш загальні й стабільні ідеї, які визначають зміст і спрямування правового регулювання. Підкреслюється їхня інтеграційна функція, завдяки якій право зберігає єдність, узгодженість і системність, а також практичне значення у правотворчості, тлумаченні та застосуванні норм. Особливу увагу приділено принципам адміністративного права, які задають орієнтири для діяльності органів публічної адміністрації. Серед них виділяються верховенство права, юридична визначеність, пропорційність, рівність і недискримінація, що забезпечують передбачуваність адміністративних рішень, захист прав людини та запобігання свавільним діям влади. У сфері аудиту ключовими є принципи незалежності, об'єктивності, професійної компетентності, конфіденційності, скептицизму та етичної поведінки. Вони формують основу достовірності фінансової звітності та довіри суспільства до результатів перевірок. Дотримання цих засад мінімізує ризики викривлення інформації та створює умови для підвищення якості аудиторських послуг. Аудит ефективності розглядається крізь концепцію економічності, результативності й ефективності з подальшим її розширенням на принципи довірили, справедливості, етики та сталого розвитку. Державний аудит ґрунтується на поєднанні базових, етичних і методологічних принципів, що у комплексі гарантують системність, об'єктивність і прозорість використання фінансових ресурсів. Важливим аспектом виступає забезпечення запобігання конфлікту інтересів та зловживань, а також формування довіри до державних інституцій через чіткі стандарти перевірок. Водночас аналіз показує, що на практиці реалізація принципів часто стикається з проблемами недостатньої інституційної спроможності, прогалинами у правовому регулюванні та розривом між задекларованими цінностями і фактичними результатами.

Ключові слова: адміністрування, аудит, бюджет, ефективність, законність, компетентність, конфіденційність, незалежність, об'єктивність, підзвітність, принципи, прозорість, пропорційність, скептицизм, фінансовий контроль.

Вступ. На сьогоднішній день аналіз принципів публічного адміністрування аудиторської діяльності в Україні набуває особливого значення у зв'язку з реформуванням системи публічного управління та посиленням ролі фінансового контролю. Забезпечення прозорості, підзвітності та ефективності використання публічних ресурсів є ключовою вимогою суспільства до державних інституцій. У таких умовах принципи стають не

лише теоретичним орієнтиром, а й практичним інструментом модернізації аудиторської діяльності. Вони визначають рамки дискреційних повноважень органів влади, стандарти поведінки аудиторів та спрямовують прийняття управлінських рішень. Недотримання цих принципів негативно впливає на довіру громадян до державних органів, призводить до неефективного використання бюджетних коштів і зростання корупційних ризиків.

У сфері аудиту ключове значення мають принципи професійної поведінки та етики, що забезпечують достовірність фінансової звітності та унеможливають викривлення інформації. Незалежність, об'єктивність, професійна компетентність і конфіденційність формують основу суспільної довіри до результатів аудиторських перевірок. Проте практика демонструє недостатній рівень контролю за дотриманням цих принципів і слабкість механізмів професійного саморегулювання. Це суттєво знижує ефективність аудиту як інструменту запобігання зловживанням і підтримки фінансової дисципліни. Одночасно процес євроінтеграції вимагає адаптації до міжнародних стандартів і посилення значення принципів у практичній діяльності аудиторів.

Особливу увагу слід звернути на систему принципів бюджетного права, яка безпосередньо впливає на організацію публічного фінансового контролю. Принципи єдності, збалансованості, повноти й ефективності визначають основу функціонування фінансової системи та порядок використання публічних ресурсів. Проте їхнє фактичне застосування стикається з проблемами непрозорого розподілу коштів, зловживаннями у сфері державних закупівель і недостатньою відповідальністю посадових осіб. Наявність таких викликів підкреслює важливість розгляду принципів не лише як формальних положень, а й як реальних інструментів забезпечення законності та прозорості.

Проблематика полягає у тому, що наявна система принципів публічного адміністрування та аудиторської діяльності в Україні досі залишається фрагментарною й недостатньо узгодженою. У практичній діяльності органів влади часто спостерігається розрив між задекларованими цінностями прозорості й фактичною реалізацією. Незалежність аудиторів обмежується впливом політичних і економічних факторів, що підриває довіру до результатів перевірок. Відсутність ефективних механізмів запобігання конфлікту інтересів створює передумови для зловживань. Також проблемою є слабка інституційна спроможність аудиторських органів і наявність прогалин у правовому регулюванні.

Актуальність зумовлюється необхідністю комплексного аналізу принципів публічного адміністрування аудиторської діяльності як фундаменту фінансової стабільності та прозоро-

сті держави. Їхнє всебічне вивчення дозволяє виявити існуючі прогалини й виробити науково обґрунтовані пропозиції для вдосконалення законодавчої та інституційної бази. Узгодженість із міжнародними стандартами аудиту є важливою передумовою євроінтеграційних процесів України. В умовах воєнного стану та дефіциту ресурсів удосконалення принципів набуває стратегічного значення, оскільки від нього залежить ефективність фінансового контролю й підвищення довіри громадян до держави. Принципи формують основу правового регулювання, визначають орієнтири для управлінських рішень і забезпечують баланс між державними інтересами та правами людини.

Огляд останніх досліджень. До наукового аналізу принципів публічного адміністрування, зокрема, в галузі аудиторської діяльності свою увагу у різних аспектах досліджень зосереджували вчені такі як: А. Баранова, А. Берлач, І. Брик, Л. Будник, О. Буханевич, О. Величко, В. Галушко, А. Кашперська, Ю. Крігер, І. Личенко, Н. Михайлишин, Я. Мулик, Т. Наумова, О. Подоляничук, О. Ситников, Ю. Слободяник, С. Стеценко, В. Томіна та інші. Не зважаючи на те, що їхні праці стосувались нашої проблематики побічно нам вдалося виявити та узагальнити нашу тематику.

Мета статті полягає в тому, щоб на основі теорії права, теорії адміністративного права, наукових доктрин та чинного законодавства узагальнити принципи публічного адміністрування аудиторської діяльності в Україні, визначити їх роль у забезпеченні прозорості, ефективності та підзвітності фінансового контролю, а також окреслити напрями їх практичної реалізації в умовах сучасних викликів.

Виклад основних положень. Згідно із словником Мерріам-Вебстер поняття «принципи» визначається як всеосяжний і фундаментальний закон, доктрина чи припущення, а також як правило або кодекс поведінки, що виражає моральні засади людини. Воно може означати природний закон чи факт, який лежить в основі функціонування технічних пристроїв, або ж виступати першоджерелом та підґрунтям для інших істин. Крім того, «principle» трактується як внутрішня властивість чи інгредієнт, що надає певної якості явищу або речовині [1].

Згідно із теорією права принципи права є найбільш загальними, стабільними та абстрактними ідеями, які відображають дух права і визначають його зміст, спрямування та розвиток. Вони є вихідними засадами, що забезпечують єдність і системність права, виконуючи функцію його «стрижня». Принципи права мають пріоритет над нормами, оскільки саме вони задають зміст правового регулювання та виступають орієнтирами для формування і застосування нормотворчої діяльності. Вони поєднують у собі ціннісні орієнтири суспільства та юридичні ідеї, завдяки чому втілюють найважливіші соціальні й моральні вимоги. Принципи є підґрунтям для класифікації права на загальні, міжгалузеві та галузеві, що забезпечує його внутрішню узгодженість. У їхньому змісті проявляється необхідність дотримання справедливості, гуманізму, рівності та доброчесності. Вони мають нормативне значення, адже безпосередньо впливають на нормотворення, правозастосування та тлумачення права [2, с. 123–131].

В адміністративному праві принципи публічного адміністрування є базовими засадами, які визначають спрямованість та межі діяльності адміністративних органів, забезпечуючи верховенство права, захист прав і свобод людини та стабільність

правопорядку. Їх зміст полягає у зв'язаності публічної адміністрації законом, що зобов'язує діяти лише в межах і способом, визначений Конституцією та законами України, а також у забезпеченні справедливості, яка проявляється через пропорційність адміністративних рішень та відповідальності. Юридична визначеність гарантує передбачуваність і стабільність правового регулювання, що дозволяє громадянам мати легітимні очікування щодо наслідків своїх дій. Важливою складовою є запобігання зловживанню повноваженнями та контроль за дискрецією адміністративних органів, що унеможливує свавільні дії влади. Принцип рівності та недискримінації забезпечує рівні права і можливості для всіх осіб, у тому числі для вразливих груп [3, с. 50–81].

Отже, поняття «принципи» у загальному значенні визначається як фундаментальне правило чи доктрина, що може виступати моральною засадою, природним законом або першоосновою для інших істин. У праві принципи постають як найбільш загальні й стабільні ідеї, що відображають дух права, забезпечують його єдність і системність та мають пріоритет над нормами, визначаючи зміст і спрямування правового регулювання. Вони поєднують ціннісні орієнтири суспільства з юридичними ідеями, закріплюючи справедливість, гуманізм, рівність і доброчесність. В адміністративному праві принципи публічного адміністрування спрямовані на утвердження верховенства права, захист прав людини, пропорційність рішень та юридичну визначеність, що забезпечує передбачуваність і стабільність правопорядку.

Звертаючись до доктринального аналізу нашу увагу привернула робота І. Личенко в якій проаналізовано адміністративно-правові засади публічного адміністрування в Україні як система принципів, що визначають правове регулювання, інституційну структуру та статус суб'єктів адміністративної діяльності. Наголошує на трансформації публічно-правових інституцій із розширенням сфер публічно-сервісної діяльності та впровадженням принципу «єдиного вікна», що сприяє автоматизації доступу громадян до послуг. Особливу увагу приділено ідеології людиноцентризму, яка зміщує акцент із примусового характеру адміністративної діяльності на сервісно-орієнтований підхід. Зазначається важливість балансування централізації та децентралізації адміністрування, запровадження механізмів відповідальності за адміністративні рішення й підвищення якості публічних послуг. Принципи справедливості, прозорості, демократичності та підконтрольності громаді визначають сучасну модель врядування. У статті підкреслюється значення використання світового досвіду, концепції «Good Governance» і партисипативної демократії для вдосконалення українського публічного адміністрування. Важливими є також кадрове забезпечення, профілактика порушень і розвиток інструментів громадського контролю [4].

Як зазначає І. Брик принципи аудиторської діяльності формують основу надійності та довіри до аудиторських послуг, адже забезпечують прозорість і якість фінансової звітності. Незалежність аудитора гарантує об'єктивність перевірки, унеможливаючи вплив особистих чи фінансових інтересів на висновки. Професійна компетентність передбачає наявність у аудитора відповідних знань і навичок, а також постійний їх розвиток відповідно до сучасних змін у сфері обліку й аудиту. Об'єктивність вимагає, щоб висновки базувалися на достовірних доказах, а не на упереджених судженнях чи очікуваннях. Додержання

міжнародних стандартів і законодавчих вимог забезпечує методологічну єдність та правову визначеність аудиторського процесу. Конфіденційність захищає інформацію, отриману під час аудиту, від неправомірного розголошення. Професійна поведінка аудитора зобов'язує його діяти чесно, відповідально та етично, зміцнюючи авторитет професії. Якість аудиту реалізується через ретельне планування, документування та контроль виконаних процедур, що сприяє підвищенню ефективності [5].

Ю. Слободяник та Ю. Крігер розкрили сутність аудиту ефективності через систему принципів, які забезпечують його змістовне наповнення та методологічну основу. Базою є концепція «3E's» (economy, efficiency, effectiveness), що акцентує на економічності, ефективності та результативності використання ресурсів. Принцип економічності означає мінімізацію витрат при збереженні належної якості та своєчасності, що передбачає вибір оптимальних альтернатив. Принцип ефективності спрямований на досягнення максимальних результатів від наявних ресурсів, включаючи людські, фінансові та матеріальні. Принцип результативності визначає ступінь досягнення поставлених цілей і співвідношення фактичних результатів із запланованими показниками. Сучасні наукові підходи пропонують розширення переліку принципів за рахунок довкілля (environment), справедливості (equity), етики (ethics) та економічного добробуту (economic welfare), що пов'язує аудит ефективності з цілями сталого розвитку. Вчені додають нові принципи доцільності (expediency), що відображає логіку використання ресурсів для отримання вигоди, та розвитку (evolution), який орієнтований на вдосконалення діяльності підприємства. Такий підхід підкреслює, що аудит ефективності є інструментом не лише контролю, але й стратегічного розвитку [6].

Л. Будник та Н. Михайлишин підкреслили, що ключовим елементом теоретичних основ державного аудиту є принципи, які забезпечують його методологічну й етичну основу. Виокремлюється три групи: базові, етичні та методологічні принципи, які визначають підхід до оцінки використання державних фінансових ресурсів. Базові принципи відображають загальні засади, що формують підвалини стандартів і дозволяють аудитору робити висновки навіть у разі відсутності чітких правил. Етичні принципи зосереджені на незалежності аудитора, уникненні конфлікту інтересів, компетентності, ретельності, конфіденційності та професійній поведінці, що підвищує довіру суспільства до аудиту. Незалежність розглядається як у формі професійної думки, так і поведінки, що виключає вплив керівництва чи інших чинників на об'єктивність висновків. Конфлікт інтересів трактується як загроза об'єктивності, що може призвести до корупційних ризиків, тому потребує запобігання та врегулювання. Методологічні принципи регламентують порядок здійснення перевірки відповідно до завдань та процедур, встановлених стандартами. Значна увага приділяється професійній етиці, яка визначається як основа для регулювання дій державного аудитора поза межами прямого законодавчого регулювання [7].

Виконаний нами аналіз наукових доктрин показує, що як у сфері публічного адміністрування, так і в аудиті ключову роль відіграють принципи, які формують методологічну, етичну та організаційну основу діяльності. Публічне адміністрування базується на принципах справедливості, прозорості, підконтрольності громаді та людиноцентризму, що забезпечує баланс централізації й децентралізації та підвищує якість послуг. Аудиторська діяльність спирається на незалежність, компетент-

ність, об'єктивність, конфіденційність і професійну поведінку, які гарантують достовірність та надійність перевірок. Аудит ефективності розвивається навколо концепції «3E's» (економічність, ефективність, результативність), розширюючи її сучасними принципами сталого розвитку, етики й доцільності. У державному аудиті поєднання базових, етичних і методологічних принципів забезпечує об'єктивність, запобігає конфлікту інтересів і створює основу для довіри суспільства до контролю за використанням фінансових ресурсів.

На законодавчому рівні Бюджетний кодекс України закріплює систему принципів бюджетної системи, які безпосередньо впливають на організацію та здійснення публічного фінансового контролю та аудиту. Принцип єдності визначає єдину правову базу, грошову систему, класифікацію й порядок ведення обліку та звітності. Принцип збалансованості означає відповідність повноважень на здійснення витрат обсягам надходжень бюджету. Принцип самостійності підкреслює незалежність державного бюджету та місцевих бюджетів у виконанні зобов'язань. Принцип повноти зобов'язує включати до складу бюджетів усі надходження та витрати. Принцип обґрунтованості передбачає формування бюджету на реалістичних макропоказниках і розрахунках, що спираються на затверджені методики. Принцип ефективності та результативності встановлює вимогу якісного надання публічних послуг при мінімальних витратах і максимальних результатах. Принцип субсидіарності визначає необхідність наближення публічних послуг до їх безпосереднього споживача. Додатково закріплені принципи цільового використання бюджетних коштів, справедливості й неупередженості, а також публічності та прозорості, що забезпечують відкритість та контроль у сфері використання бюджетних ресурсів [8].

Закон України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» визначає систему принципів, що регулюють професійну поведінку аудиторів та суб'єктів аудиторської діяльності. Закріплено принципи етичної професійної поведінки, які передбачають дотримання суспільних інтересів, загальних норм моралі, принципів незалежності, об'єктивності, професійної компетентності, конфіденційності та професійної таємниці. Зазначено принцип професійного скептицизму, що вимагає критичного ставлення до інформації та врахування можливості суттєвого викривлення фінансової звітності. Підкреслено принципи незалежності та об'єктивності, що забороняють участь у прийнятті управлінських рішень клієнта та вимагають уникнення конфлікту інтересів. Деталізується принцип конфіденційності та професійної таємниці, що зобов'язує зберігати нерозголошення інформації, отриманої під час аудиту. У статті 12 ще раз підтверджено вимогу незалежності та об'єктивності, забороняючи втручання у діяльність аудитора з боку власників чи керівних органів суб'єкта аудиторської діяльності [9].

В свою чергу Закон України «Про адміністративну процедуру» визначає систему принципів, які формують основу взаємодії органів публічної адміністрації з фізичними та юридичними особами. Верховенство права підкреслює пріоритет прав і свобод людини та їх захист у процесі адміністративного провадження. Принцип рівності перед законом гарантує однакове ставлення до всіх учасників провадження незалежно від їх статусу чи ознак. Обґрунтованість вимагає належного з'ясування обставин справи та мотивованості прийнятих рішень. Безсторонність (неупередженість) зобов'язує адміністративні

органи уникати неправомірної заінтересованості та конфлікту інтересів. Добросовісність і розсудливість передбачають дії органів відповідно до мети закону з урахуванням логіки та моралі. Пропорційність вимагає балансу між цілями адміністративного акта та можливими негативними наслідками для особи. Відкритість, своєчасність, ефективність і гарантування права на участь у провадженні забезпечують прозорість, доступність та результативність адміністративної діяльності [10].

Отже на законодавчому рівні закріплено систему принципів, що визначають засади публічного адміністрування у сфері фінансового контролю та аудиту. Вона охоплює єдність, збалансованість, самостійність і повноту, що забезпечують стабільність та цілісність фінансової системи. Важливе місце займають ефективність, результативність, обґрунтованість і субсидіарність, які спрямовані на раціональне використання ресурсів та наближення послуг до громадян. Поряд із цим визначено принципи незалежності, об'єктивності, професійної компетентності, скептицизму, конфіденційності та етичної поведінки, що формують основу надійності аудиторської діяльності. У сфері адміністративної процедури ключовими є верховенство права, рівність, обґрунтованість, безсторонність, добросовісність, пропорційність, відкритість та участь особи, які забезпечують прозорість і справедливість проваджень. У комплексі ці принципи створюють цілісну систему, що поєднує фінансову дисципліну, професійну відповідальність і права людини.

Прикладом реалізації принципів публічності та прозорості у сфері публічного адміністрування аудиторської діяльності є Звіт Рахункової палати щодо діяльності АРМА. У документі відкрито представлено фактичні дані про обсяг арештованих активів, кількість ухвал судів та результати їх передачі в управління, що дає можливість громадськості та парламенту здійснювати контроль за діяльністю Агентства. Особливу увагу приділено проблемам неповного виконання ухвал судів та відсутності системності у веденні бухгалтерського обліку активів, що демонструє готовність аудиторів висвітлювати як досягнення, так і недоліки. У звіті наведено конкретні фінансові показники – надходження від управління, реалізації активів та придбання військових облигацій, що забезпечує прозорість використання бюджетних ресурсів. Важливим є зазначення причинно-наслідкових зв'язків, які впливали на ефективність управління, що формує довіру до аудиторських висновків. Оприлюднення рекомендацій для удосконалення діяльності АРМА робить процес підзвітним та орієнтованим на практичне вдосконалення [11].

Висновки. Отже, поняття принципу в широкому розумінні охоплює загальні правила чи доктрини, що виступають основою будь-якої системи знань або практики. Вони визначають фундаментальні орієнтири, на яких базується правове регулювання, суспільна мораль чи науково-технічні положення. Принципи виконують інтеграційну функцію, забезпечуючи цілісність і не суперечливість певної системи, у тому числі правової. Саме вони надають змісту нормам і дозволяють уникати хаотичності у правотворчій та правозастосовній діяльності. У юридичній площині принципи є більш абстрактними й стабільними за норму, адже визначають саму сутність права та напрям його розвитку. Вони виступають своєрідним мірилом, за допомогою якого оцінюється якість і легітимність правових актів.

У правовій доктрині принципи права розглядаються як стрижень, що забезпечує його сталість, єдність і розвиток. Вони мають пріоритет над нормами, оскільки саме від принципів

залежить спрямованість змісту законодавчих положень. Через це принципи можна вважати критеріями якості правового регулювання та підґрунтям для створення нормотворчих актів. Їхня класифікація на загальні, міжгалузеві та галузеві відображає потребу у впорядкуванні правової системи. Особливе значення має їхня здатність втілювати фундаментальні цінності – справедливість, рівність, гуманізм, добросовісність, які уособлюють суспільні орієнтири. Водночас принципи мають практичну функцію, вони визначають методологію глумачення норм права, орієнтують суди та інші органи при ухваленні рішень.

У сфері адміністративного права принципи публічного адміністрування формують основу діяльності державних органів, визначаючи її межі й спрямованість. Вони вимагають суворого дотримання верховенства права, юридичної визначеності та пропорційності у прийнятті адміністративних рішень. Це дозволяє забезпечити легітимність та передбачуваність дій влади для громадян і бізнесу. Важливим орієнтиром є рівність та недискримінація, що гарантують однакове ставлення до всіх учасників адміністративного процесу. Крім того, принципи спрямовані на запобігання свавілля та зловживанню дискреційними повноваженнями адміністративних органів. Вони також передбачають обов'язок діяти добросовісно, у спосіб, визначений законом, з урахуванням логіки та моралі.

В аудиторській діяльності фундаментальними є принципи незалежності, об'єктивності, професійної компетентності та конфіденційності. Вони створюють основу для забезпечення достовірності фінансової звітності та запобігають впливу будь-яких сторонніх факторів на висновки аудитора. Професійний скептицизм, що вимагає критичного підходу до перевірки інформації, дозволяє уникати викривлень у фінансових даних. Принцип професійної поведінки накладає обов'язок діяти чесно, відповідально й етично, з дотриманням суспільних інтересів. Водночас якість аудиту визначається не лише формальним дотриманням процедур, а й ретельністю планування, документування та контролю. Виконання цих принципів робить результати аудиту надійними та обґрунтованими.

У державному аудиті виокремлюються три групи принципів: базові, етичні та методологічні, які взаємодоповнюють одне одного. Базові принципи формують загальне підґрунтя для оцінки використання фінансових ресурсів і дозволяють діяти навіть у випадках прогалин законодавства. Етичні принципи зосереджені на забезпеченні незалежності аудитора, уникненні конфлікту інтересів, дотриманні професійної поведінки та захисті конфіденційної інформації. Вони підвищують довіру суспільства до аудиторських висновків і мінімізують корупційні ризики. Методологічні принципи забезпечують стандартизацію процесу перевірок, регламентуючи порядок збору доказів і оцінку результатів. У поєднанні ці принципи гарантують об'єктивність, точність та системність державного фінансового контролю.

Отже, принципи публічного адміністрування та аудиторської діяльності утворюють єдину цілісну систему, яка поєднує правові, етичні та організаційні орієнтири. Вони гарантують прозорість і справедливість адміністративних процедур, забезпечують якість і надійність аудиторських висновків, а також підвищують ефективність використання публічних фінансових ресурсів. Сукупність цих принципів формує баланс між правами людини та державними інтересами, запобігає зловживанням і сприяє розвитку сервісної моделі управління. Їхня дія поширюється як на нормотворчу сферу, так і на практичні механізми реалізації

державної політики. У сучасних умовах вони є ключовим інструментом зміцнення фінансової дисципліни та демократичних стандартів врядування. Принципи виступають інтегральним елементом, що поєднує правову стабільність, професійну етику та ефективність контролю.

Література:

1. "Principle". Merriam-Webster.com Dictionary, Merriam-Webster. 2025. URL: <https://www.merriam-webster.com/dictionary/principle>
2. Теорія держави і права : підручник / О. В. Петришин, С. П. По-гребняк, В. С. Смородинський та ін. ; за ред. О. В. Петришина. Харків. : Право, 2015. 368 с.
3. Адміністративне право та адміністративний процес. Повний курс : підручник / В. Галуцько, П. Діхтієвський, А. Берlach та ін. ; за заг. ред. В. Галуцька, В. Феліка. Вид. 5-те. Одеса : Видавництво «Юридика», 2025. 700 с.
4. I.O. Lychenko. Administrative and Legal Principles of Public Administration in Ukraine. 2020. URL: <https://doi.org/10.5281/zenodo.4652961>
5. Брик, І. М. Організація та методологія аудиторської діяльності в сучасних умовах: кваліфікаційна робота. Тернопіль : ЗУНУ, 2023. 74 с.
6. Слободяник Ю. Б., Крігер Ю. Ю. Проблеми системного підходу в економіці : зб. наук. пр. / М-во освіти і науки України, Нац. авіац. ун-т. Одеса : Вид. дім «Гельветика», 2022. Вип. 2. С. 109–115.
7. Будник Л.А., Михайлишин Н.П. Принципи державного аудиту та проблеми їх реалізації. Економіка і суспільство. 2017. Вип. 12. С. 678–682.
8. Бюджетний кодекс України : Кодекс України; Закон, Кодекс від 08 липня 2010 № 2456-VI. *Верховна Рада України*. 2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2456-17>
9. Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність : Закон України від 21 грудня 2017 № 2258-VIII. *Верховна Рада України*. 2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2258-19>
10. Про адміністративну процедуру : Закон України від 17 лютого 2022 № 2073-IX. *Верховна Рада України*. 2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2073-20>
11. Звіт про результати аудиту відповідності використання коштів державного бюджету та управління активами Національним агентством України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів. Рішення Рахункової палати від 25.12.2024 № 59-1. Офіційний сайт Рахункової палати України. URL: <https://rp.gov.ua>

Stroilov A. Principles of public administration of auditing activities in Ukraine

Summary. Article analyzes the principles of public administration of audit activity in Ukraine as fundamental foundations that ensure transparency, accountability, and legality in the field of financial control. The concept of a principle is considered in a broad sense as a basic rule or doctrine that forms the basis of any system of knowledge and practice, and in the legal aspect, as the most general and stable ideas that determine the content and direction of legal regulation. Their integrative function is emphasized, thanks to which law maintains unity, coherence, and systematization, as well as practical significance in lawmaking, interpretation, and application of norms. Particular attention is paid to the principles of administrative law, which set guidelines for the activities of public administration bodies. Among them are the rule of law, legal certainty, proportionality, equality, and non-discrimination, which ensure the predictability of administrative decisions, the protection of human rights, and the prevention of arbitrary actions by authorities. In the field of auditing, the key principles are independence, objectivity, professional competence, confidentiality, skepticism, and ethical conduct. They form the basis of the reliability of financial reporting and public trust in the results of audits. Adherence to these principles minimizes the risks of information distortion and creates conditions for improving the quality of audit services. Performance auditing is viewed through the concept of economy, efficiency, and effectiveness, with its subsequent expansion to the principles of environment, equity, ethics, and sustainable development. State audit is based on the combination of basic, ethical, and methodological principles, which together guarantee the systematization, objectivity, and transparency of the use of financial resources. An important aspect is the prevention of conflicts of interest and abuses, as well as the formation of public trust in state institutions through clear audit standards. At the same time, the analysis shows that in practice the implementation of principles often faces problems of insufficient institutional capacity, gaps in legal regulation, and a gap between declared values and actual results.

Key words: accountability, administration, audit, budget, competence, confidentiality, effectiveness, financial control, independence, legality, objectivity, principles, proportionality, skepticism, transparency.

